

blik på udlevering sidestilles med en anmodning om midlertidig anholdelse i henhold til artikel 16 i den Europæiske konvention af 13. december 1957 om udlevering af lovovertrædere eller artikel 15 i Beneluxtraktaten af 27. juni 1962 om udlevering og gensidig retshjælp i straffesager.

Schengenkonventionens artikel 64 videreføres i rådsafgørelsens artikel 31, der herudover indeholder en bestemmelse om, at i tilfælde, hvor rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre finder anvendelse, udgør en indberetning i SIS II (efter rådsafgørelsens artikel 26) sammen med de uddybende oplysninger (der er omhandlet i artikel 27), en europæisk arrestordre udstedt i overensstemmelse med rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre.

### 3.7. Indberetninger om forsvundne personer

Efter Schengenkonventionens artikel 97 kan oplysninger om forsvundne personer eller personer, der midlertidigt bør tages i varetægt, optages i Schengeninformationssystemet.

Denne bestemmelse videreføres i rådsafgørelsens artikel 32 og 33. Oplysninger om forsvundne personer, der bør tages i varetægt, eller hvis opholdssted skal fastslås, vil således som hidtil kunne optages i SIS II. Der kan dels optages oplysninger om forsvundne personer, der bør tages i varetægt af hensyn til deres egen sikkerhed eller for at forebygge trusler, samt oplysninger om forsvundne personer, der ikke bør tages i varetægt. I forbindelse med indberetningen skal den indberettende medlemsstat sikre, at det fremgår af SIS II, hvilken af kategorierne den forsvundne person tilhører.

De kompetente myndigheder, der har fundet den forsvundne person, skal – ligesom i dag – underrette den indberettende stat om den pågældendes opholdssted. Hvis den forsvundne person er myndig, kan oplysninger om den pågældende kun videregives med dennes samtykke. Som noget nyt kan myndighederne dog uden samtykke oplyse overfor den berørte person, der har meldt den forsvundne person savnet, at indberetningen er slettet fra SIS II, fordi den pågældende er lokaliseret.

De kompetente myndigheder kan endvidere tage en forsvunden person i varetægt med henblik på at hindre vedkommende i at fortsætte sin rejse, hvis den forsvundne person er indberettet i SIS II med henblik herpå, og den nationale lovgivning tillader dette. Dette svarer til den nugældende retstilstand.

### 3.8. Indberetninger om personer, der eftersøges med henblik på at yde bistand i forbindelse med retsforfølgning

Schengenkonventionens artikel 98 indeholder regler om indberetninger om personer, der eftersøges med henblik på at yde bistand i forbindelse med retsforfølgning. Efter bestemmelsen kan der – med henblik på videregivelse af oplysninger om opholdssted eller bopæl – optages oplysninger i SIS om følgende personer: Vidner, personer der er indstævnet for en domstol som led i en straffesag på grund af handlinger, som de retsforfølges for, samt personer der skal have forkyndt en strafferetlig dom eller tilsigelse til afsoning af frihedsstraf.

Schengenkonventionens artikel 98 videreføres i rådsafgørelsens artikel 34 og 35, hvor det dog er præciseret, at der i SIS II ikke alene kan optages oplysninger om personer, der er indstævnet for en domstol i forbindelse med en straffesag, men også oplysninger om personer, der eftersøges med henblik på *at blive* indstævnet. Endvidere følger det af bestemmelserne, at der også kan optages oplysninger om personer, der skal have forkyndt andre dokumenter i en straffesag end dommen.

Oplysningerne om den eftersøgte persons opholdssted eller bopæl videregives – ligesom i dag – til den medlemsstat, der har indberettet den pågældende i SIS II. Dette sker ved udveksling af supplerende oplysninger.

### 3.9. Indberetninger om personer og genstande med henblik på diskret overvågning eller målrettet kontrol

Efter Schengenkonventionens artikel 99 kan der i SIS optages oplysninger om personer og motorkøretøjer med henblik på diskret overvågning eller målrettet kontrol med det formål at retsforfølge strafbare handlinger eller forebygge trusler mod den offentlige sikkerhed.

Bestemmelsen erstattes af rådsafgørelsens artikel 36 og 37, som indebærer visse lempelser af de gældende materielle betingelser for at foretage indberetninger på området.

Efter Schengenkonventionens artikel 99 forudsætter en indberetning med henblik på retsforfølgning eller forebyggelse af trusler mod den offentlige sikkerhed, at der foreligger konkrete indicier for, at en person er i færd med eller har til hensigt at begå »et større antal særligt alvorlige strafbare handlinger«. Ifølge rådsafgørelsens artikel 36 kan der ske indberetning, hvis der foreligger konkrete indicier for, at en person er i færd med eller har til hensigt at begå en grov strafbar handling, såsom de strafbare handlinger, der er